

Het woord is aan

Acda en de Munnik

Ah daar komen de stemmen van de drank, ze zijn geen last
zelfs graag gezien.

Ze komen zelden elke week en echt niet een die verder tellen k
an dan 10.

Nee dan de stem van het geduld, zo knap om door je knien voor
te gaan.

Maar van de hoogte waarop ik mezelf bescherm is ze vaak nauwel
ijks
te verstaan.

En achterin, de stemmen van ambitie, boos, want net verhuist h
aar 2e plan.

Ze schreeuwen nog maar weten dat je het van een kinderstem
niet winnen kan.

De stemmen van verslaving, oh zo veel, maar dan weer net geen
drugs of

drank. Wel nicotine, sex machine, geld verdienen, totdat zelfs
ik schrik
van de stank.

En hoor toch eens de stemmen van kritiek, altijd vooraan het h
oogste woord

waardoor van stemmen die hetzelfde doen maar buiten, niks nieu
ws of
pijnlijks wordt gehoord.

De stemmen van verrukking zijn mij lief, ze vechten altijd met
de stemmen

van de haast. Maar ik kan niet altijd luisteren van toen we oo
it en weet je nog
en laatst.

De stemmen van verrukking zijn mijn foto's en films die ik ver
geet. Soms

komt er een vertellen van de skik toen ik van moheb naar provo
reed.

Het woord is aan de stemmen van de drank, het woord is aan de
stemmen

van kritiek, het woord is aan de stemmen van ambitie, maar de
stem van de
verslavende muziek.

Het woord is aan de stemmen van geduld, verrukking die in het
woord was
aangeland.

't Is druk in het hoofd heel mooi, dus ik vertrouw de kilte er
in.

Ik heb het weer af en toe, zo stil.

En het is altijd swingen, altijd dingen, de stilte van verdriet.

Het woord is aan, het woord is aan... de stemmen in m'n hoofd.

Ah ha ha ha ah ha ha...